

**Concurs de promovare în funcții de execuție a judecătorilor
27 noiembrie 2022**

**PROCES VERBAL
de motivare a soluțiilor la contestațiile la barem pentru disciplina
Drept procesual penal
9 decembrie 2022**

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept procesual penal, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 20 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor, referitoare la baremul stabilit la materia: Drept procesual penal.

Pentru concursul de promovare la Curtea de Apel au formulat contestații 11 candidați, cu privire la următoarele întrebări:

Teoretic:

• Întrebarea nr. 31 de la G1 (31G1, 22G2, 35G3, 21G4) a fost contestată de 1 candidat.

Contestația este neîntemeiată, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem, la litera C.

Se susține că varianta de răspuns de la litera C, indicată în barem ca fiind corectă, este reglementată de art. 509 și 510 din Codul de procedură civilă, dispoziții legale care nu au fost prevăzute în bibliografia anunțată pentru concurs, unde a fost indicat doar - Noul cod de procedură civilă (art. 438-441), republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă, însă, în aplicarea prevederilor art. 453 alin. (2) din același act normativ, revizuirea hotărârilor judecătorești penale definitive, exclusiv cu privire la latura civilă, poate fi cerută numai în fața instanței civile, potrivit Codului de procedură civilă. Câtă vreme răspunsul corect se regăsește integral în textul alineatului 2 al art. 453 din Codul de procedură penală, comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că dispozițiile legale necesar a fi cunoscute pentru a identifica răspunsul corect se regăsesc în tematica și bibliografia anunțată pentru concurs.

• Întrebarea nr. 35G1 (35G1, 35G2, 31G3, 24G4) a fost contestată de un candidat.

Contestația formulată este neîntemeiată, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem la litera A.

Candidatul a invocat faptul că decizia instanței de apel nu poate fi atacată cu contestație.

Comisia de contestații reține că potrivit dispozițiilor art. 250¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, în cazul în care măsura asigurătorie s-a dispus *direct prin hotărârea instanței*

de apel, dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător.

• **Întrebarea nr. 39 de la G1 (39G1, 40G2, 24G3, 22G4) a fost contestată de un număr de 8 candidați.**

Contestațiile formulate sunt neîntemeiate, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem la litera C.

Conform art. 488 ind. 1 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, contestația poate fi formulată după cel puțin un an de la începerea urmăririi penale, pentru cauzele aflate în cursul urmăririi penale. În cauză, urmărirea penală a fost începută *in rem* prin ordonanța din data de 8 mai 2021, iar contestație privind durata procesului penal a fost formulată în luna ianuarie 2022.

Cu toate acestea, soluția respingerii contestației, *ca inadmisibilă*, nu este reglementată în Codul de procedură penală, Capitolul I Contestația privind durata procesului penal. Dispozițiile art. 488 ind. 6 alin. (8) din Codul de procedură penală se referă la restituirea pe cale administrativă a contestației formulate cu nerespectarea termenelor prevăzute de prezentul capitol, însă au în vedere situația în care nerespectarea termenului este constatată la momentul înregistrării contestației și nu ulterior înregistrării cauzei pe rolul instanței (repartizării acesteia). După alocarea numărului de dosar penal, judecătorul de drepturi și libertăți nu mai poate restitui administrativ aceeași contestație. Dacă în alte situații legiuitorul a prevăzut în mod expres soluția respingerii ca inadmisibilă a cererii, în cazul contestației privind durata procesului penal, această soluție nu este reglementată, urmând a fi analizată pe fond, printre altele, condiția prevăzută de art. 488 ind. 1 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală.

• **Întrebarea nr. 40 de la G1 (40G1, 29G2, 34G3, 33G4) a fost contestată de un număr de 3 candidați.**

Contestațiile sunt neîntemeiate, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem, la litera C.

Se susține, ca prim aspect, că exprimarea în varianta indicată ca fiind corectă este echivocă întrucât nu este clar la cine se refera obligativitatea/caracterul facultativ, la instanța de judecată sau la serviciul de probațiune.

Comisia de soluționare a contestațiilor constată că enunțul variantei de răspuns de la litera C nu este ambiguu formulat ori neclar, deoarece se indică în cuprinsul răspunsului împrejurarea ca instanța de judecată este cea față de care se cere a se preciza caracterul obligatoriu sau nu al recomandărilor serviciului de probațiune cu privire la programele de reintegrare socială și u privire la obligațiile ce pot fi impuse minorului.

Sub un alt aspect, se susține, în esență, că numai serviciul de probațiune poate întocmi referatul de evaluare, ceea ce ar justifica reținerea ca și corectă a variantei indicate în barem la litera B.

Comisia reține că potrivit art. 116 alin. 2 Cod penal, referatul de evaluare se întocmește de către centrul educativ ori de detenție, atunci când potrivit art. 126 Cod penal instanța are posibilitatea de a dispune continuarea măsurii educative într-un penitenciar, în situația indicată expres în textul de lege și reglementată de dispozițiile art. 518 Cod procedură penală.

Se susține că în legislația specială (Legea nr. 254/2013 și Regulamentul de punere în aplicare a legii nr. 254/2013) nu se prevede că se întocmește vreun referat de evaluare de către comisie sau consiliul legislativ, motiv pentru care se apreciază că numai serviciul de probațiune poate întocmi referatul de evaluare. Contrar celor susținute de contestator, comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că nu există nicio inadvertență în corelarea dispozițiilor legale în materie în contextul în care dispozițiile art. 116 alin. 2 Cod penal prevăd în mod expres că

referatul de evaluare se întocmește de către centrul educativ ori de detenție în situația prevăzută de art. 518 Cod procedură penală raportat la art. 126 Cod penal, modalitatea concretă de întocmire a acestuia fiind reglementată pe larg în cuprinsul dispozițiilor speciale în materie, indiferent de denumirea dată acestuia (proces-verbal, propunere motivată etc.).

Varianța C este astfel corectă, referatul de evaluare cuprinzând *propuneri* motivate referitoare la natura și durata programelor de reintegrare socială pe care minorul ar trebui să le urmeze, precum și la alte obligații ce pot fi impuse acestuia de către instanță [art. 116 alin. (1) din Codul penal]. În același timp, instanța de judecată este singura care va stabili și individualiza în conținut măsura educativă luată.

Practic:

• Întrebarea nr. 46 de la G1, corespondență: G1: 46, G2: 47, G3: 47, G4: 48, contestată de un număr de: 1 candidat

Contestația este neîntemeiată, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem la litera B.

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că admiterea apelului formulat de Ministerul Public, cu consecința schimbării încadrării juridice din infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 228 – art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Codul penal în infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 228 – art. 229 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal (așadar, cu reținerea, pentru prima oară, a formei calificate) și condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzute de art. 228 – art. 229 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) lit. b) din Codul penal, chiar la o pedeapsă de 1 an închisoare (în condițiile în care, în primul ciclu procesual, prin sentința penală nr. 67/18.09.2019, în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii, Judecătoria B. l-a condamnat pe inculpatul M.N. pentru infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 228 – art. 229 alin. (1) lit. b) și d) din Codul penal la pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în regim de detenție) reprezintă o încălcare a principiului neagravării situației în propria cale de atac, principiu prevăzut de art. 418 din Codul de procedură penală. Se are în vedere împrejurarea că, în primul ciclu procesual, împotriva sentinței penale nr. 67/18.09.2019 a Judecătoriei B. a declarat apel numai inculpatul M.N. Totodată, se observă că ambele variante greșite de răspuns fac referire la admiterea apelului și dispunerea schimbării încadrării juridice prin decizia instanței de apel, ceea ce reprezintă o încălcare a prevederilor art. 386 din Codul de procedură penală, în interpretarea dată acestora de către Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 250/2019 (M.Of. nr. 500 din 20 iunie 2019).

• Întrebarea nr. 47 de la G1, corespondență: G1: 47, G2: 49, G3: 50, G4: 47, contestată de un număr de: 2 candidați. Notă: din eroare, în procesul verbal de soluționare a contestațiilor nu a fost menționată și contestația formulată de candidatul cu codul C676, argumentele expuse de acesta fiind însă avute în vedere la adoptarea soluției.

Contestațiile sunt neîntemeiate, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem la litera C.

Susținerile contestatorilor în sensul că în speță nu a existat un motiv de inadmisibilitate și că soluția de "respingere în principiu ca inadmisibilă" nu se regăsește în dispozițiile ce reglementează contestația în anulare, nu sunt întemeiate.

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că judecata contestației în anulare, indiferent de motivul invocat, presupune o primă etapă, a admisibilității în principiu, care nu vizează însăși soluționarea acestei căi extraordinare de atac, ci doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia. În cadrul verificării filtru a admisibilități în principiu, conform art. 431 Codul de procedură penală, instanța analizează, printre altele, dacă motivul pe care se sprijină contestația este dintre cele prevăzute la art. 426 Codul de procedură penală. Dacă instanța apreciază că sunt întrunite condițiile de admisibilitate, admite în principiu contestația în anulare și dispune citarea părților interesate. În caz contrar, instanța de judecată va respinge contestația în anulare ca inadmisibilă.

În speță, nefiind declarată de una dintre părți, ci de către un martor, soluția ce se putea dispune de instanță era cea de respingere ca inadmisibilă a contestației în anulare, răspunsul indicat la lit. C din barem fiind corect.

• Întrebarea nr. 48 de la G1, corespondență: G1: 48, G2: 46, G3: 49, G4: 49, contestată de un număr de: 2 candidați

Contestațiile sunt neîntemeiate, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem la litera A.

S-a susținut, sub un prim aspect, că răspunsul corect la această grilă este cel de la lit. C, deoarece situația expusă în speță nu se regăsește în niciunul dintre cazurile prevăzute de art. 421 alin.2 lit. b Cod procedură penală.

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că instanța de apel poate să trimită cauza spre rejudecare la aceeași instanță dacă a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în primă instanță sau există vreun alt viciu semnificativ și substanțial care conduce la încălcarea dreptului la dublul grad de jurisdicție în materie penală garantat de art. 2 din protocolul nr. 7 adițional la Convenția europeană.

Comisia reține că prin Decizia nr. 4/2019, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a stabilit că *„În ipoteza în care instanța a admis cererea inculpatului de judecare în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii, iar cauza a fost judecată potrivit acestei proceduri, nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri de achitare întemeiate pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a și lit. c) din Codul de procedură penală.”*

Ca atare, în situația în care în mod eronat instanța de fond a dispus achitarea în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, instanța de apel va dispune rejudecarea cauzei de prima instanță pentru a se evita încălcarea principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală și dreptul inculpatului de a beneficia de un proces echitabil.

S-a mai susținut că faptul că inculpatul a solicitat în motivarea apelului achitarea în baza art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală nu poate duce la pronunțarea unei soluții de desființare a sentinței cu trimitere spre rejudecare, câtă vreme procedura de judecare a cauzei în baza recunoașterii a fost încuviințată, iar inculpatul nu poate reveni asupra poziției sale exprimate în fața primei instanțe. Cu toate acestea, soluția de trimitere spre rejudecare se impune ca urmare a pronunțării unei soluții nelegale, așa cum s-a reținut anterior, iar aprecierea asupra caracterului suficient sau nu al materialului probator, ce urmează a fi făcută de instanța de fond, nu determină schimbarea poziției exprimate de inculpat ci verificarea împlinirii condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea procedurii simplificate.

• Întrebarea nr. 49 de la G1, corespondență: G1: 49, G2: 50, G3: 48, G4: 46, contestată de un număr de: 1 candidat

Contestația este neîntemeiată, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem la litera A.

În motivarea contestației formulate se susține, în esență, că răspunsul corect este cel de la lit. B, în sensul că se impunea trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, întrucât partea responsabilă civilmente nu a fost legal citată la sediul lichidatorului judiciar desemnat pentru aceasta, ca urmare a deschiderii procedurii insolvenței, fiind încălcat în acest fel dreptul la apărare și la un proces efectiv.

Comisia de soluționare a contestațiilor reține că potrivit dispozițiilor art. 421 alin. 1, pct. 2 lit. b Cod procedură penală, instanța, judecând apelul, desființează sentința penală și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, atunci când motivul desființării a fost judecarea cauzei la instanța de fond în lipsa unei părți nelegal citate, motiv invocat de acea parte. Prin urmare, pentru a se putea dispune rejudecarea cauzei în această situație, se impune întrunirea mai multor condiții, partea să fi fost nelegal citată, să fi lipsit de la judecarea cauzei în fond și să fi invocat acest motiv în fața instanței de apel. Observând însă că din datele speței rezultă că partea responsabilă civilmente a formulat apel doar sub aspectul cuantumului daunelor morale acordate, invocând culpa comună a victimei și a inculpatului la producerea accidentului, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile expres prevăzute de lege pentru trimiterea cauzei spre rejudecare, această soluție putând fi dispusă doar când nelegala citare vizează persoana care a invocat-o ca motiv de apel.

• Întrebarea nr. 50 de la G1, corespondență: G1: 50, G2: 48, G3: 46, G4: 50, contestată de un număr de: 1 candidat. Notă: contestația formulată de candidatul cu codul C676 a fost analizată la întrebarea cu nr. 47 de la G1.

Contestația este neîntemeiată, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem, la litera C.

În motivarea contestației se susține, în esență, că potrivit datelor speței soluționarea cauzei nu putea avea loc în niciun caz la data de 05.05.2022, data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 175/2022 în Monitorul Oficial sau ulterior acesteia, având în vedere data pronunțării încheierii contestate, respectiv 20.02.2022, dar și dispozițiile art. 204 Cod procedură penală, care reglementează termenele în care se pot formula și se soluționează căile de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive.

Pe de o parte, comisia de soluționare a contestațiilor reține că datele speței nu menționează data la care a fost soluționată contestația formulată împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți, motiv pentru care nu se poate presupune că a fost soluționată și pronunțată la o dată anterioară datei publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 175/2022 în Monitorul Oficial. Pe de altă parte, se observă că speța dată nu urmărea verificarea respectării termenelor prevăzute de lege ori analiza modalității în care instanța de control judiciar a urmat procedura prevăzută de lege pentru soluționarea contestației, ci presupunea analiza, pe fond, a soluției prin care s-a dispus cu privire la măsura preventivă prin raportare la regimul nulităților și la compatibilitatea ori incompatibilitatea calității de avocat cu aceea de martor în aceeași cauză. Comisia de soluționare a contestațiilor apreciază că speța cuprinde suficiente elemente și este suficient de clar formulată și nu lasă loc de alte interpretări cu privire la ceea ce se urmărea a fi verificat, ca și raționament juridic, iar singura variantă de răspuns corect nu poate fi decât cea indicată în barem la litera C.

• Pentru concursul de promovare la Tribunal au formulat contestații 2 candidați, cu privire la următoarele întrebări:

Teoretic:

• **Întrebarea nr. 33 de la G1, corespondență: G1: 33, G2: 28, G3: 25, G4: 24, contestată de un număr de: 2 candidați**

Contestațiile sunt neîntemeiate, varianta de răspuns corectă fiind cea indicată în barem, la litera C.

Potrivit art. 353 alin. 7 și 8 Cod procedură penală, când judecata se amână, părțile și celelalte persoane care participă la proces iau cunoștință de noul termen de judecată. La cererea persoanelor care iau termenul în cunoștință, instanța le înmânează citații, spre a le servi drept justificare la locul de muncă, în vederea prezentării la noul termen.

Rățiunea termenului în cunoștință, astfel cum este reglementat și de alineatul 2 al art. 353 Cod procedură penală constă în faptul că în situațiile enumerate, părțile ori subiecții procesuali principali au cunoștință despre existența procesului penal, putându-se prezenta la oricare dintre termenele ulterioare de judecată. Ca atare, contrar celor susținute în contestațiile formulate, termenul în cunoștință nu se aplică și altor subiecți procesuali, cum este și cazul martorilor, deoarece aceștia vor fi încunoștiințați despre următorul termen la care se impune prezența lor fără ca această împrejurare să constituie „termen în cunoștință” în sensul dispozițiilor art. 353 alin. 2 și 7 Cod procedură penală, de vreme ce martorii nu sunt subiecți procesuali principali și nici nu justifică vreun interes pentru a avea cunoștință despre toate celelalte termene ce se vor acorda în cauză, termene care să nu presupună audierea acestora.

Ca atare, contestațiile formulate sub acest aspect sunt neîntemeiate iar singura variantă corectă de răspuns este cea de la litera C.

Comisia de contestații,

..... -
..... -
..... -

.....
.....
.....

DREPT PROCESUAL PENAL

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel au depus contestații un număr de 11 candidați

1) Cod: C187, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 24;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 48;

2) Cod: C258, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 22;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 47;
- întrebarea numărul 49;

3) Cod: C262, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 34;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 46;

4) Cod: C284, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 39;

5) Cod: C319, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 22;
- întrebarea numărul 29;

6) Cod: C350, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 39;

7) Cod: C351, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 39;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 48;

8) Cod: C676, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 24;
- întrebarea numărul 22;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 50;

9) Cod: C755, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 22;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 48;

10) Cod: C774, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 40;

11) Cod: C779, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 34;

Pentru concursul de promovare la Tribunal au depus contestații un număr de 2 candidați

1) Cod: C722, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 24;

2) Cod: C781, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 28;
-
-

DREPT PROCESUAL PENAL

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel

La Proba practica au fost formulate contestații cu privire la 5 întrebări

[1] La întrebarea nr. 46 (corespondență: G1: 46, G2: 47, G3: 47, G4: 48) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C755, G4, nr. întrebare candidat: 48

[2] La întrebarea nr. 47 (corespondență: G1: 47, G2: 49, G3: 50, G4: 47) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C258, G4, nr. întrebare candidat: 47

[3] La întrebarea nr. 48 (corespondență: G1: 48, G2: 46, G3: 49, G4: 49) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: C258, G4, nr. întrebare candidat: 49

2) Cod: C351, G1, nr. întrebare candidat: 48

[4] La întrebarea nr. 49 (corespondență: G1: 49, G2: 50, G3: 48, G4: 46) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C187, G3, nr. întrebare candidat: 48

[5] La întrebarea nr. 50 (corespondență: G1: 50, G2: 48, G3: 46, G4: 50) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: C262, G3, nr. întrebare candidat: 46

2) Cod: C676, G4, nr. întrebare candidat: 50

La Proba teoretica au fost formulate contestații cu privire la 4 întrebări

[1] La întrebarea nr. 31 (corespondență: G1: 31, G2: 22, G3: 35, G4: 21) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C319, G2, nr. întrebare candidat: 22

[2] La întrebarea nr. 35 (corespondență: G1: 35, G2: 35, G3: 31, G4: 24) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: C676, G4, nr. întrebare candidat: 24

[3] La întrebarea nr. 39 (corespondență: G1: 39, G2: 40, G3: 24, G4: 22) au fost depuse un număr de 8 contestații, astfel:

1) Cod: C187, G3, nr. întrebare candidat: 24

2) Cod: C258, G4, nr. întrebare candidat: 22

3) Cod: C284, G1, nr. întrebare candidat: 39

4) Cod: C350, G1, nr. întrebare candidat: 39

5) Cod: C351, G1, nr. întrebare candidat: 39

6) Cod: C676, G4, nr. întrebare candidat: 22

7) Cod: C755, G4, nr. întrebare candidat: 22

8) Cod: C774, G2, nr. întrebare candidat: 40

[4] La întrebarea nr. 40 (corespondență: G1: 40, G2: 29, G3: 34, G4: 33) au fost depuse un număr de 3 contestații, astfel:

1) Cod: C262, G3, nr. întrebare candidat: 34

2) Cod: C319, G2, nr. întrebare candidat: 29

3) Cod: C779, G3, nr. întrebare candidat: 34

Pentru concursul de promovare la Tribunal

La Proba teoretica au fost formulate contestații cu privire la 1 întrebări

[1] La întrebarea nr. 33 (corespondență: G1: 33, G2: 28, G3: 25, G4: 24) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: C722, G4, nr. întrebare candidat: 24

2) Cod: C781, G2, nr. întrebare candidat: 28

